

(8)

8) Še fanta ko je bim v tem učilan.

522/93

genthet je bim an soštar ko je žemu jenga sina, kralj je
bim žemu paano hčer, soštarščin in Kraljeva hči sta pa hode
la učolo ukon, soštarški sin je je belj mir kraljev Kraljeva hči,
soštarščin je rov večkrat na Kraljev hčf de je Kraljevo
hči mir, Kraljev se je to za velik zel kne je soštarščin
belj mir ko negova hčer. Na Kraljevmo hčf so pa genthet zida
ni bli, pustu je kralj tega soštarščina fanta učid razidal, Kra-
ljeva hči je ra to zvedla, ve za bojo učid razidal, je pa prvi
la zidarje, del mo takto naredil, del za zid ne tirov, in jem
je oblubila matkam partikino in pa pijače sovol. Naredite mo
tudi takto če ho tej odrije rivo, de na ho precej namern in pa
prite ano hukenc, de bim ločka do nega dosegla! Tuol roga za
zidal in so takto naredil kraljev zid je porušila, bim je noter reden
let ko noljetn drug ni ueda za nega kraljev princerna. V tistih red
nih letih je pa an kralj napovedov uojško temu in posovov palco
na učeli koncu glist občano; zdej mori pa to palco posuvat nazaj
in ugrat kjer krom je per tleč rasa! Zdej pa Kraljeva hči pri
ve h temu mladeriu, mo rone, in je mladeriu nežu! Kako to ločk
zveste dohot te anga močniga junaka nej jo ulot zači, kjer
krom ho najprej nete rada, tist je per tleč rasa. Zdej so takto
naredil, in muol jo postal nazaj, in poučil kjer krom je per
tleč rasa, pa je bilo anlete dvohet. Tuol je pa an drug Kralj
posovov devetdeset konj, pa noljetno na mete na zōle pogledat
pa matkam ognit kolt je star, če ne bim pa ravn pojizdo nad
ras! Nsheden ni moga ognit, Kraljeva hči prve temu mladeriu
je jem je vojska napovedana zarol devetdeset konj, de mor
je za matkga ognit kolt je star, na noljetnu ne na zōle pogledat
muol jez postopej nazaj, pa je bilo an lejt dvohet; Pa je an drug
Kralj ipet vojska napovedev; in hči rone; zdej nam je pa met
pa noljetn na ho takto stari kolt jaz van bim. Hči gre h
Kraljev: če na bojo nei mud' hom pa posudava kolt se ho
vojska konča! Kralj umar; le ronej! za to ne ho nei mud' ga,
nej ho kar oči, - Hči prav; ali se nejo spomn kaj so pred sedmim
letom naredil? - Kaj sem naredil? Sem pustu tistga fantiču u
zid razidal. - Fantič je posovov od tiste palce od tistih konj,
zdej pa tega noljetn na ho drugac stari kolt on ram bim. -
Kralj pravi al' je pa re živ? - Zdej ga pa ~~že~~ uramejo van, ga
v lep quont napravijo, za amijejo in mo tuv jest dajo. Zdej
gre Kraljeva hči na Kraljev hčf tam kjer so minister sedil, in
se pobahal, de tale ho govora kako se ho vojska konča. Minister
prav: Devetdeset konj in ravno tolk elci, de se na bojo nei od
jenga drugga ločil, de na bojo jenga drugga normal, in bojo tuv
mat roj handes imel, pa tri ugantka nastaul. Popovedan
ki je bim Kralj per nali, je fantičov konj zarazgetov de se je

kralj: artraria de mo je žlica iz voki načla. Potem pride
 jo na večerjo, pa nobeden ne ota h te holi nobel niz resti, in
 pa potlej tudi ne u nobel voki jen ležat osi v te gmeji. Teden
 je pa poslušal štirje mladenečki, kaj se hajo pogovarjal, taki jen
 prav: lep je ta gospod, ikoda ga je kdo juter na vojstvo smat-
 rila. Drugi se uglaši: lep je ta gospod, v nemčku suenjati je
 pa nojen; tretji se uglaši: dober je tui viri. Kdo mo ga niz
 per večeri mil; Drugi se uglaši: dober je tui, pa je tunkha kri-
 not. Drugi dan ustanejo, se zainojo pogovarjat, kdo je to govoril.
 Lep je ta gospod, pa to je ikoda kdo juter na vojstvo smat-
 rila pa nojen. Tadej se tisti mladenec
 uglaši: tisti nem tui pa jaz ko nem to govoril, kako pa ti verdel
 tui jaz v nemčku suenjati nojen? — Če ne verjamemo v mert je
 se tista hulca kje biva tavej znamen. Sli so po tisto habeo, kmal
 so jo na kraljevih poh porpel, tista stara je povedava: res je
 kdo ve se bli suenjati nojen, so bili tukte hude vojstva, se nismo
 mogli v regata skrit, del bli vern. — Dober je tui ta viri!
 Kdo mo ga niz ejoj mil, pa je biva tunkha kri notes! Tadej se mla-
 denček uglaši: jest nem tui tisti ko nim to govoril, če ne verja-
 mejo, nej pa kelnarja upravajo, on je tui na Turk, ustanove
 je na parst, kje viri v rok novor, je pa ana kavelca noter
 kavala. Tolej pa prav an kralj: kjer se nojde zmano duons felat,
 mladenečki se uglaši: Tisti im pa jaz, vidi na pojdeva srama, — Kralj
 prav na kjer plac se pojdeva? — Vidi na pojdeva no no ljeten
 plac, pojdeva na ravno polje, de hajo vidi osi elžje. Sla ita na
 ravno polje; pervo kart se mrečata, si dober juter vorita; drugo
 kart se mrečata, nei bud ga ni veste vira, v trečo kart se mre-
 čata, fantci se zarukov mei, odrekov mo je glavo prei, glav-
 ca prei odleti, fantci jo na mei ulovi. Tu jo vama nameč
 moj mo Kraljev njene. Tolej je tui straivo veliko vesolje in
 Kralj ga je za zeta uzev, in moje Kraljestva čez dan. Verst
 tem pa vam vam.

(9)

Ob ježa.

323/94

Šenklet je tui an grad, bliz anga mesta, parn je h tis mo grad
 usak let an kerai, jemu je usak let nekej novga povedat, ta zadnja
 let je parn ga uprava gospa! kaj hote na letas novga povedat?
 prav: Preden ho let okol otorej hajo porod mel! Gospa prav:
 to je ne mogče h hova je ikorej stara po 60 let, pa vander
 rada hga imena cel prav anga ježa. Preden je tui let okol je pa
 mewa anga ježa. Pual so ga na mel not v ūp, ko je šenklet gos-
 pod na rejm ūou, ga je pa upravou: kaj pa tjet Kupu za rejm?
 Krpite mi an korobai in na ano pišuto! — Drugog gne na
 rejm: kaj bom pa duons kupu za rejm? — Krpite mi anga
 petelina, de ho jemu zlat klan in srebrarn res! — V trečem
 gne na rejm: kajt bom pa duons kupu za rejm? — Krpite
 mi an par preščev, pa nobeden na mre razen bit! Koocje
 preščev prižene, jež se mreča na petelina, potkov je ikoroba.